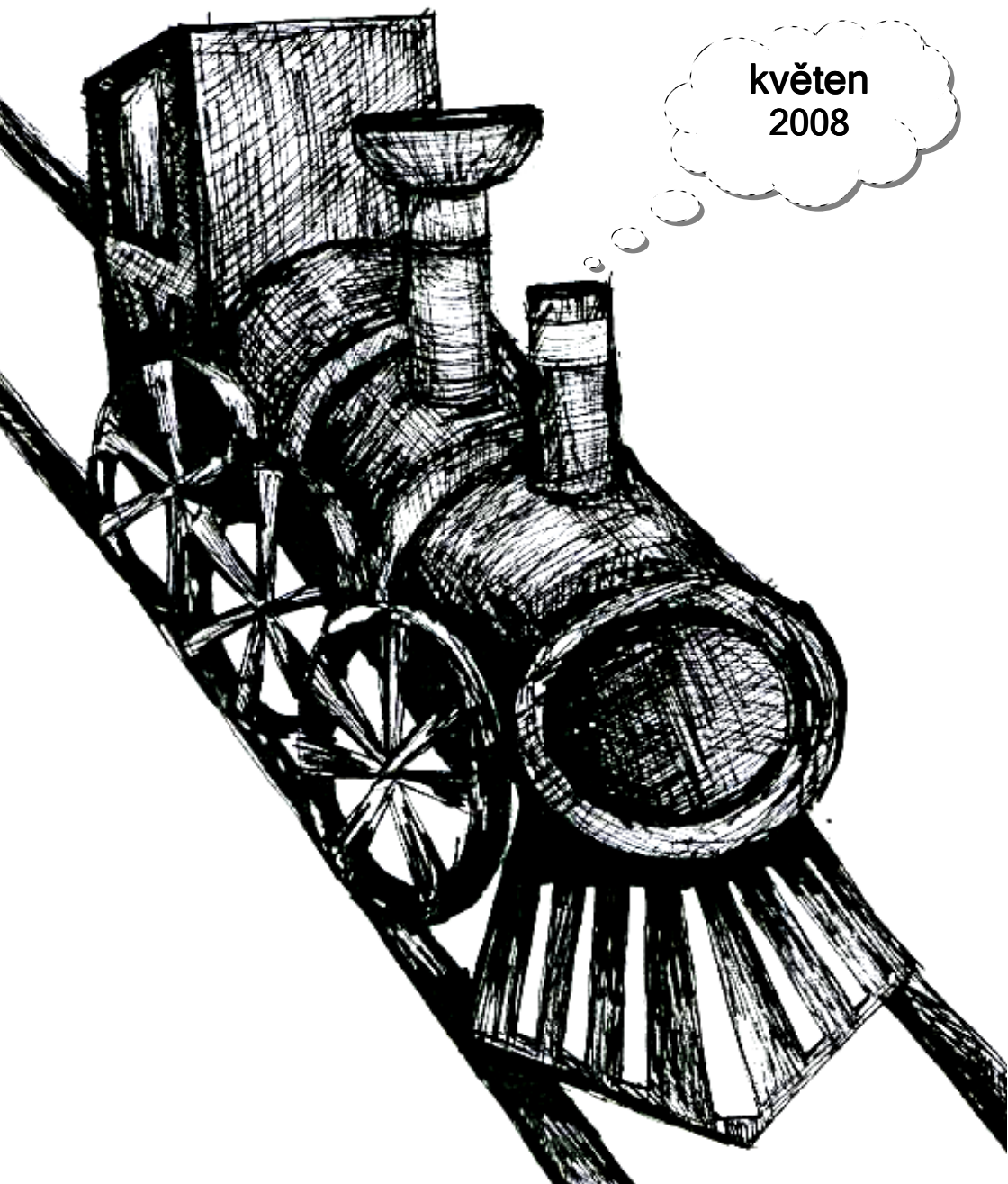

VAGÓNEK

květen
2008

Úvodní slovo

Pokoj a dobro mládeži.

Pán skutečně vstal. Toto je den, který učinil Pán, jásejme a radujme se z něho. Slova písma nám znějí v uších, pronikly nově hluboce do našich srdcí. Křesťan, to je velikonoční člověk. Každý den jsme pozváni oslavit Ježíšovo zmrtvýchvstání, být účastni na lámaní chleba při mši svaté a ve společných modlitbách s Pannou Marií.

Tuto zkušenost jsme mohli společně prožít na Diecézním setkání ve Stonavě. Měl jsem velikou radost z každého z vás. Nebyl jsem sice schopen podat každému ruku, ale v modlitbách jsem za každého prosil. Sešlo se nás okolo 830 účastníků. Každé setkání je posilou, svědectvím, postojem hodnot, které vyznáváme a žijeme. Otec biskup vyjádřil velikou vděčnost, byli i srdeční místní farníci s obcí. Díky také jménem svým a celého týmu za všechny služebníky, kteří jste při setkání pomáhali. Nelze říci, zda bylo super, nebo klasika. Takové hlasy jdou slyšet. Smysl každého setkání je poznat více Ježíše. Očistit své srdce, zakusit živou víru, živý vztah ve společenství věřících. Moc mě potěšila společná modlitba – adorace – v kostele. Čas, který vyčleníme klanění, bdění u Pána, se stává vždy radostí, posilou a požehnaním do našich životů.

Tuto zkušenost jsme udělali týden po diecézku, kdy bylo noční bdění ve Vsi. Nebylo nás mnoho, ale za všechny jsme bděli až do rána. A Pán skutečně požehnal. Středisko bylo otevřeno i přes velikonoce. Někteří mladí si přijeli oddychnout a načerpat sílu do života. Společnou radostí byli nové křty mladých dospělých katechumenů, kteří přijali křest na Bílou sobotu a začala tak patřit do plného společenství církve.

Svatý otec Benedikt XVI v listě mladým nám píše: *Svátosti Biřmování a Eucharistie*. Základní otázka, kterou

klade je: jak se můžeme obnovit v Duchu svatém? Odpověď zní: skrze Svátosti. Zde se rodí víra a síla. Díky křtu, biřmování, eucharistie. Jsou to tři svátosti zvané svátosti křesťanské iniciace. V minulosti, docházelo k zvykovým tradicím. Musíš jít ke křtu, eucharistii a biřmování. Lidé často po přijetí svátosti nežili z těchto svátostí. Svátý otec nás vybízí, abychom přemýšleli, jak žiji z těchto svátostí. Když jsem je ještě nepřijal, ať se dobře připravím k přijetí. Potřebujeme do svého života Ducha svatého, chléb nebeský. Duch stále sídlí v nás, vše oživuje a naplňuje. Tak se stáváme dospělými křesťany, kteří jsou schopni vydávat svědectví o zmrtvýchvstalém Kristu.

Zprávy ze života na středisku: Na setkání zástupců jsme udělali hodnocení diecézka, činnosti v děkanátech a plánovali poutě na Velehrad – ACTIV8. Naše Lucka už prožívá život v krajinách královohradckých. Není to safari – Dvůr Králové. Na rozlučce byly takové pokusy. Je pravdou, že jde o vzácný živočišný druh Luckus Javurkus. Byla proto učiněna patřičná opatření, aby nebyl ohrožen život tohoto druhu. Animátoři I, prohloubili zkušenost s modlitbou a Písmem svatým. Jenom vydrzte ve službě, ať vás čas světských záležitostí nepohlítí. Víkend pro cetileté byl poprvé. Sešla se pěkná skupinka, prožili duchovní injekci a posilu do svého života. Čekají nás animátoři II a škola partnerství.

Zvu všechny ty, kteří chtějí nabrat zkušenosti, inspirace pro tábory, spolča, apod. na Inspiromat. Absolventy animátorské školy na společné setkání, výměnu služebných zkušeností, malé vzdělání, společenství a oddych na víkend 23.-25.5. tzv. animátoři II-IV.

O. Kamilos

SVÁTOSTI

ČÁSTI SVÁTOSTI POKÁNÍ A SMÍŘENÍ

Naše dnešní a příští závěrné zamyšlení nad svátostí smíření se bude týkat jednotlivých částí této svátosti. Zpravidla se dělí na pět částí: zpytování svědomí, lítost a předsevzetí, vyznání hříchů, odpuštění, pokání. Dnes nás čekají první dvě.

Zpytování svědomí

Každý člověk má v sobě vnitřní hlas, kterému říkáme svědomí. Tento hlas nás povzbuzuje k dobrému, chválí nás za správné prožití chvíle, nebo nás varuje před zlem a vyčítá nám, co jsme udělali nesprávně. Svědomí má každý z nás, ale ne všichni jej máme stejně kvalitní. Svědomí je totiž možné vychovávat a rozvíjet, nebo naopak deformovat a pošlapávat. A tak když třeba zažijeme poprvé, svědomí se velice silně ozve. A my máme dvě možnosti: buď uznáme svou chybu, omluvíme se, snažíme se udělat vše pro nápravu a zavazujeme sami sebe, že příště budeme mluvit jen pravdu. Takto své svědomí a rozlišování mezi dobrem a zlem upevňujeme. Nebo si řekneme: „Však se nic tak hrozného nestalo. Dělá to každý. Nikomu jsem neublížil...“ Při další lži se svědomí ozve slaběji, a pak při každé další nepravdě ještě slaběji, až nakonec se z lhaní stane běžná část života. Svědomí máme neustále, ale v určité oblasti je již porouchané - už je málo citlivé vůči zlu nepravdy v oblasti slova.

Základem zpytování je dovolit našemu svědomí, aby mluvil. Aby nás káralo a chválilo. Právě proto, že víme, že svědomí buď obelháváme nebo vychovááme, bereme si často na pomoc Boží slovo, protože ono až do morku kostí rozlišuje mezi dobrem a zlem. Zpytování svědomí se dá provádět mnoha různými způsoby. Není možné je

zde všechny rozebrat. Základní je ale pozvat Ducha svatého, aby byl s námi. Aby nám pomohl odhalit a litovat falešných skutků, slov, myšlenek, postojů a aby nám dal radost z toho dobrého, co Bůh pro nás, v nás a s námi koná v tomto světě.

V našem rozhovoru s Bohem se zaměřujeme na dvě věci: na špatná slova, myšlenky a skutky (tady jsou užitečná různá zpovědní zrcadla ve formě praktických otázek), ale také na naše postoje a touhy. Nestačí přijít pouze na to, že jsme dejme tomu dvakrát zalhali, šestkrát se večer nepomodlili, třikrát jsme byli hnusní na své okolí, ale je třeba jít hlouběji, ke kořenům. Chceme společně s Bohem objevit, proč vlastně lžeme, proč se nemodlíme, proč jsme třeba tak strašně náladoví. Když totiž objevíme kořen našich hříchů, můžeme být mnohem účinněji léčeni a vyléčení.

Lítost a předsevzetí

Když doznáme sami před sebou naše hříchů, nastupuje lítost. Ale i lítostí je více druhů. Můžeme litovat sami sebe, že jsme zase něco nezvládli. Můžeme se litovat, že nejsme takoví, jací bychom chtěli být, že nebudeme mít takový úspěch a takovou oblibu u druhých, jakou bychom si přáli. Nebo litujeme svých hříchů, protože jsme něco zničili, někomu ublížili. To je lítost dokonalejší, protože my sami už nestojíme v jejím středu. Nejdokonalejší lítost je taková, kdy vnímáme, že naše hříchů nás vzdálily od Boha.

Pravidlovitost se pozná podle naší snahy neopakovat dané zlo. Jasně se s hříchem rozejít. Přestat s ním koketovat. Místo toho, abychom ve zlém pokračovali, dáváme si předsevzetí, kterým se chceme trénovat v dobro a kterým krok za krokem chceme být svobodnější.

Dát si správné předsevzetí je veliké umění a bohužel málokdo ho ovládá. Předsevzetí u svátosti smíření není jako novoroční předsevzetí, která si dávají lidé kolem nás 31. prosince. Hlavní rozdíl je v tom, že my počítáme s naší slabostí a s Bohem. A tak říkáme: „Bože, já si dávám toto předsevzetí, ale bez tebe to nezvládnou. Pomáhej mi.“ Předsevzetí u zpovědi musí být malé, velice konkrétní, týkající se toho, co v danou chvíli nejpálčivější. Lidé se například zpovídají, že neplní své povinnosti v domácnosti, ale jako předsevzetí si dávají, že se budou více modlit! Modlitba je chvályhodná věc, ale v tomto případě by předsevzetí mělo znít: „Třikrát týdně umyji nádobí.“

Je nesmyslné dávat si: „Budu lepší.“ „Nebudu lhát.“ „Budu více pomáhat.“ „Více se budu modlit.“ „Budu laskavější.“ Toto vede jen ke zklamání. Svá předsevzetí je třeba formulovat pozitivně – co budeme dělat. Pak vůči komu. A nakonec jak často. Např. kudy chodím, tudy pomlouvám. Je nad mé síly dodržet předsevzetí, že nebudu pomlouvát. Ale uvědomím si, koho probírám nejčastěji, nebo s kým, a dám si předsevzetí: „Už nechci pomlouvát Honzu/Mařenku. Když se stočí na něj/ni řeč, řeknu o něm/ní něco dobrého, nebo převedu rozhovor jinam.“ To je předsevzetí jako tréninkový prostor, u kterého věříme, že když se nám podaří překonat hřích pomluvy vůči jedné osobě, pomalu se naučíme nepomlouvát vůbec.

S lítostí a předsevzetím je to někdy náročné, a proto si mnoho lidí u svátosti smíření ani předsevzetí nedává. Ale to není dobře, protože se pak točíme neustále dokola. Předsevzetí je podstatnou součástí slavení svátosti smíření.

o. Petr Smolek

Ze života V.I.P. aneb jaro je tady

Je tady jaro. Všechno kvete, obzvláště černý trh. A jak říká jeden český klasik, pro samý kuřata není kde plivnout. Prostě celkově „nádherné“ roční období. Na mně pomalu ale jistě padá jarní depka. Všechna ta zvířecí havěť vstává ze zimního spánku, pavouci mimochodem taky, a lidi okolo jsou najednou tak nechutně akční. Milenci vylézají ze svých nor a hledají rozkvetlé třešně, které jako alergik nesnáším. No co vám mám povídat, vždyť to všichni dobře znáte. Je to běs, je to běs.

Ale to nejhorší teprve přijde - jarní úklid. Naštěstí Velikonoce máme už za sebou. Prožívat je na faře ve Staré Vsi byla ta nejhorší chyba mého života. Tak sladké probuzení v 5:45 ráno kýblem studené vody jsem už dlouho nezažila. Svět okolo mně jsem začala vnímat až po několika dlouhých minutách strávených v posteli plné vody. Člověka krátkozrakého pak překvapí i neidentifikovatelné postavy v kápích sklánějící se nad vámi v ranním šeru a snažící se vám vysvětlit, že krásné tradiční velikonoční zvyky (mlácení žen a polívání je studenou vodou) jsou k našemu dobru. Jestli tedy to slibované dobro má přijít, tak netuším, kde se zdrželo, jelikož je měsíc po Velikonocích a ono nepřichází a nepřichází. Slibovaná krása a mladost, jež se měla dostavit po oné pochybné kúře, ve které hlavní roli mělo vrbové proutí a stuhý, je v mém případě trochu za zenitem. Ale škoda plakat nad rozlitým mlékem, respektive nad rozlitým vědrem vody.

Další rána, jež toto jaro přineslo (a že těch ran nebylo málo, obzvláště o Velikonocích) byl odchod naší Lucky.

Odešla a již nevrátí se více a já stále vysedávám na balkoně, s kapesníčkem v ruce a symbolicky mávám k místům, kde tuším místo jejího nynějšího přebývání. Rozloučit se s ní v místní hasičárně byl pro mne – osobu nadměrně citlivou – přetěžký úkol. Ale i přesto toto poslední rozloučení dopadlo nad očekávání důstojně a s grácií.

Papír můj je již promáčen slzami stesku a proto odloživ brko své v kalamář končím tuto krutou elegii na jaro.

Vaše dojatá a jarem znechucená pisatelka Lenka

P.S. Nesnáším sněženky a perklíče

Lenka

Animátoři a Modlitba

Začalo jaro a dozvuk Velikonoc je stále cítit ve vzduchu a již po čtvrté jsme všichni vyrazili od Vsi, abychom se o víkendů opět nad něčím zamysleli a něco dověděli. Tentokráte byla na programu modlitba. V pátek jsme dorazili ještě na mši a pak už hurá na faru, kde nás čekala chutná večeře, připravená obětavými kuchaři. Pak krátké sezení a rozebírání diecézka z našeho pohledu animátorů, kteří jsme byli nejen v hale, ale tak trošku asi všude kde nás bylo potřeba. Světla ubývalo a my jsme pomalu začali s tématem víkendů, s modlitbou. Otec Radim nám ještě jednou připomněl co je to animátor a co má pro své okolí dělat.

Pak nastala chvilková odpočinková hra s cílem hry spolupráce, která však nebyla ve vymezeném časovém limitu dokončena☺ Ještě modlitba v kostele, svědectví týmu o modlitbě, která byla po osobách rozdělena do celého víkendů a

už jsme se chystali jít spát do vagónů, i když našli se i odvážlivci, kteří nocovali venku.

Ráno jsme byli probuzeni, jako již tradičně, lahodným zvukem písňe linoucí se z přineseného rádia. Řeknu Vám, takové probuzení jinde nezažijete ☺ trochu se dát do fungujícího stavu a vyrazíme ke kostelu, který je pár kroků od fary, na ranní modlitbu. Pak následovala snídaně a chvilka volna.

Dále nás již čekal blok modlitby, vedený našim hostem otcem Romanem Macurou. S tím jsme prožili celé dopoledne i odpoledne následované několika oddechovými hrami a svědectvím dalších týmáků. Nakonec jsme na řadu přišli my, každý sám, jak prožíváme modlitbu a jak se modlíme, je mnoho způsobů chval Boha a každý se podělil co je jeho srdci blízké. Den jsme končili žalmem. Tedy spíš vlastním žalmem, každý z nás měl napsat chvály a vybrat si z nich čtyři, které pak pronesl za svitu svíček ve ztemnělém kostele.

Z večera ještě kus zbýval, a proto jsme ho využili, jak jsme jen mohli☺ volně, popovídáním si, někteří spánkem a trochu domluvou na tábory, na které se připravujeme.

Nedělní ráno nastal fofr jako již tradičně každou neděli. Modlitba, snídaně, úklid vlaku a fary, do kterého se s ochotou, razancí a nasazením pustili všichni. Takže za chvíli nebylo co dělat. Pak už nám zbývalo jen jedno důležité ☺ nedělní mše. Po skončení ještě oběd a už veliké loučení se všemi, protože jsem s dalšími lidičkami jedoucimi svým směrem, opouštěli faru a vyrazili k vlaku. Rozloučení s týmem i s našimi spoluanimátory a člověk už směřoval nabitý, usměvavě s novým poznáním zpátky domů k rodinám.

Tomáš Kubela

Poděkování

Moji milí,
když mě Věrka prosila o příspěvek, moc jsem neváhala. Mám toho tolik co říct a za tolik věcí děkovat. Najednou se mi ale těžko hledají slova. Otec Radim mi připomínal, že nemám přestat být vděčná – snad to nevyzní pateticky – píšu to upřímně s vděčností a vrocím Díkem Bohu za lidi, příležitosti, rozhovory, situace...

Díky Tobě, Pane, za dar víry.

Díky Tobě, Pane, za blízká srdce.

Díky Tobě, Pane, za potřebné milosti.

Díky Tobě, Pane, za to, že přicházíš, i když na Tebe zapomínám.

Díky Tobě, Pane, za týmy na Středisku a DCM – za současné, ale i za předchozí a budoucí týmy.

Díky Tobě, Pane, za staroveské farníky.

Díky Tobě, Pane, za kaplany pro mládež, zástupce za děkanáty a animátory.

Díky Tobě, Pane, za všechny, kteří na nás mysleli a myslí v modlitbě.

Díky Tobě, Pane, za Lásku bez podmínek.

Díky Tobě, Pane, za NADĚJI.

Lucka

Chcete-li se s námi podělit o zážitky z akcí, pošlete článeček (nejlépe s fotkou) na: dcm@doo.cz a my ho otiskneme ve Vagónku!

Diecézko Stonava, to nebyla otrava!

Začalo to mlhou, splínem
v Albrechticích pod Těšínem.

Pěšky jsme pak putovali,
do Stonavy – města v dáli.

Tam postaráno bylo o nás
po celý ten setkávání se čas.
V chrámě Božím, když odbila desátá,
veškerá „instruktáž“ nám byla vydatá.

Pak ve skupinách do různých míst
vyslání jsme byli,
bychom načerpali síly.

Nejdřív jsme vešli do prostor haly,
odkud se divé hlasy ozývaly.

To Leňa s animoši a otcem „džehnem“,
mysleli jsme, že smíchy lehнем.

Pak přivítal nás Polski Związek

Kulturalno-Oświatowy,
kde nasycil nás guláš - a móóó dobrý.

Posilnění na těle, odvážili jsme se do
školy,

vzato duchovně, plnily se tak trošku
úkoly.

Odkud vyšli jsme, tam posláni jsme byli
zpět,

totiž do chrámu Páně adorovat a zbožně
pět.

Když jsme tam byli pak všichni pospolu,
pozval nás otec biskup k Božímu stolu.

Slavnost to byla velická,
že tolik mladých se sešlo v „pohraniční“
zemi horníka.

Myslela jsem si, že jedu na setkání
proto, abych pomohla zorganizovat naší
skupinku. A víc jsem nad tím ani
nepřemýšlela. Až na zpáteční cestě
jsem pochopila, že to mělo daleko hlubší
smysl!

A proto dík patří všem, kdo se nechali
zavát Duchem sv. do těchto končin ☺

Misha

Co bude ...?

Kurzy animátorů

Pátá setkání animátorů, se opět uskuteční ve Staré Vsi n/O.

Kurz I / 5: 16. – 18.5. 2008

Kurz III + IV: 23. – 25.4. 2008

Škola partnerství

Stará Ves n/O.

Pro všechny zadané i nezadané, kteří se zajímají o partnerské vztahy, a chtějí obohatit své zkušenosti a vnímání vztahů mezi mužem a ženou nabízíme možnost absolvovat Školu partnerství v příštím školním roce. Začínáme v říjnu 2008.

Více INFO: www.prorodiny.cz

Inspirovat

2. - 4.5. 2008

Stará Ves n/O.

Dochází Ti inspirace a chceš překvapit děti novými hrami a zážitky? Přijed' první víkend v květnu k nám na Středisko. A možná přijde i adrenalin ☺.

Pro všechny od 16 let!

Večer mladých

21.5. 2008

Biskupství Ostrava

V květnu vás všechny zveme v čele s **o. Markem Dundou**, redaktorem časopisu Milujte se!, na Večer mladých, jehož téma je „**Milujme se!**“.

Začínáme opět mší sv. v 18.00 hod. v kapli na biskupství. Potom následuje program cca od 19:00 hod v sále, končíme kolem 21:30 hod. Popovídat si a dát si něco dobrého je možné už od 16:30 v baru.

Setkání na Velehradě

18.-20.7.2008

- pro ty, kteří se neúčastní SDM v Sydney.

Z programu setkání:

telemost z průběhu WYD v Sydney, koncerty a kulturní vystoupení, workshopy, přednášky, sport, semináře, tematické mezinárodní skupinky, Actv8 partnership, soutěže, diskusní skupiny, společné bohoslužby a modlitby (vigilie), noční bdění, mezinárodní hudební těleso – doprovod při setkání, svátost biřmování.

<http://activ8.signalny.cz/>

signalny.cz

Jsi už zaregistrován/a a chceš autorizovat? Na Středisku ve Staré Vsi je ti k dispozici Kasia a na DCM v Ostravě Petr.

Keep smiling!

© Inzerát:

L: 125056 Mladý, pohledný, sportovec, abstinent, nekuřák, finančně zajištěný. Auto, barák, chalupu na horách, tučné konto mám. Zn: Nikoho nehledám, jen se chválím.

☺ Motto dne: "Každé ráno, když vstanu, prohlédnu si seznam 50 nejbohatších lidí na světě. Když na něm nejsem, jdu do práce."

☺ Víte proč smrtka nosí kosu? Protože neudělala papíry na kombajn.

☺ "Podle počtů prodaných kusů CD nosičů je nejpopulárnější skupinou současnosti formace CD-R se svým albem 700MB"

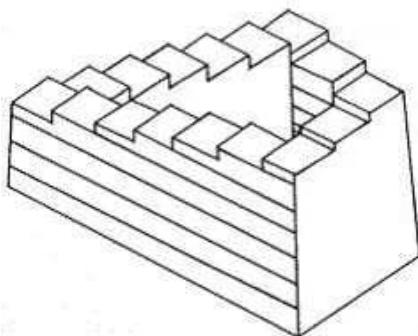
☺ Lékař k pacientovi: "Musíte okamžitě s tím pitím přestat. Váš poslední krevní vzorek se vypařil dřív, než jsem ho mohl vyšetřit."

☺ Reklama: Maminko, jak to ze máš tak hebké ruce? Protože nádobí umývá tatínek!

☺ Policajti mají výplatu, nadporučík je volá podle jména: "Novák." "Tu." "Máte tu 4.800, pojdte si pro to. Mrkvička." "Tu." "5.200. Tady to máte. Souhrn. Souhrn! Tak je tu Souhrn?! To je blb, má tu 18.340 a nechce si to vzít..!"

☺ "Váš rentgenový snímek páteře ukázal, že máte zlomený jeden obratel", říká doktor pacientovi. "Ale nemusíte mít žádné obavy, už jsme to opravili ve Photoshopu."

Dokážeš najít nespodnější schod?

Uzávěrka příštího čísla: 12.05. 2008

Vydává: Diecézní centrum mládeže, Kostelní nám.1, 728 02 Ostrava
Redakce: Věra Mrkvicová; o. Kamil Strak, o. Radim Zielonka, Lucie Javůrková,
Lenka Kubalová, Kasia Ciencialová, David Tyleček, Janko Koval
Tel.: 596 116 522, kl.238

E-mail: dcm@doo.cz, <http://dcm.doo.cz>

Možnost zaslání Vagónku mailem. Kontaktujte nás na výše uvedeném mailu.